

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

La cobla de l'odi

Sots el pretext d'un acte d'afirmació nacionalista, en nostra ciutat, la cobla de l'odi ha signat una fulla anunci, rublerta de frases injurioses i insultants per tots els qui tenim a gran honor el militar en les files de la Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista.

En sols llegir-la es descobreix—còm no?— a un pulcre periodista barceloní, mestre en l'humorisme. En tot moment, rendint tribut a la justícia, havem reconegut les admirables condicions que, per a les lletres, té el nostre compatrici; emperò, ail, que no trobem manera de prendre'l sisquera en consideració, quan es «llença» pels viaranyes de la política.

Nosaltres, que havem assistit als mercats on s'ha cotitzat la fermesa de les seves conviccions polítiques, i havem pogut veure com per unes insignificants monedes d'argent es dalfa fent campanya a la tribuna i a la premsa, ahir contra el mestre del catalanisme, el malaguanyat Prat de la Riba, en el nostre districte provincial i més tard, cantant les excel·lències de la Unió Monàrquica Nacional, al districte de Vilademuls, defensant la candidatura de nostre volgut amic, el Marquès d'Olèrdola!... Per això, quan nosaltres, que sabíem ço que's tramava a la Lliga Regionalista, amb la personal intervenció d'en Santiago de Riba, oïem que s'estava organitzant un acte públic, primer, cercant el concurs dels prestigiosos republicans En Marcell Domingo i

Joan Casanovas, i més tard, abusant de la bonhomia del diputat per les Borjes En Francesc Macià i altres catalanistes militants en la extrema esquerra; i que la comissió organitzadora la formava la cobla de l'odi, amb son cap més visible, el periodista barceloní, vàrem donar ja per descomptada la publicació de les fulles «de marras», com les notes oficiosas inserides en certa premsa de la capital; i fins la tònica dels parlaments del Doctor Montañà i de l'oficial del Registre de la propietat, l'Enric Margarit, qui va presidir l'acte celebrat el divendres.

Ens plau l'actitut, sempre digne, del diputat a Corts senyor. Macià, que ben prompte va poder fer-se càrrec de la comèdia que representaven els qui havien acudit a ell, tois a sòu de la Lliga, i que frisaven de ràbia en veure que el verí destil·lat no arribava a contagiar als qui s'havien fet la resolució de venir a Granollers a fer catalanisme «i res més!»

L'acte d'afirmació separatista celebrat a l'antic camp de foot-ball, no s'avé pas amb la política de la Lliga Regionalista; i amb tot i això, els lliguers de Granollers, col·locats tots en primera fila, varen ésser «la claque» amb que comptaven els oradors en Francisco Montañà i l'Enric Margarit, en dirigir violents atacs a La Unió Lliberal i a la política de la Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista.

Donem per descomptat que a l'empresari, al qui paga, no li haurà satisfet el resultat del míting, transcorregut en mig d'una fredor glacial, i alhora amb el més fervorós respecte per a tots els oradors que van exposar i defensar llurs doctrines.

Vaia uns redemptors!!

Donem una ullada a la fulla *piadosa*, anunciadora del míting separatista, i en fixar-nos en la comissió organitzadora, hi trobem no pocs coneguts.

Un, defensava la monarquia l'any 1916, des de La Unió Lliberal de Granollers.

Altres, la Coalició Lliberal en nostra ciutat i pobles del districte de Vich, i fins la «Unión Monárquica Nacional» en un districte de l'Empordà.

Un tercer, fervent separatista (?), que també cantava les excel·lències d'un candidat monàrquic en pobles d'aquest districte, en eleccions a Corts.

Un, i fan quatre, mestre en rastreisme, que l'havem vist arrosegar-se pel despatx d'un diputat de la Lliga en demanda d'una almòdina que el treïés d'un mal pas a que van portar-lo *les seves creències!*... O, estò-mec agrait!...

I fins n'hi veiem un, comble de la barra i desaprensió, que, per uns centenars de pessetes, va vendre un acta a cert candidat liberal monàrquic que lluitava per a regidor en un dels districtes municipals de Barcelona.

Hi veiem alguns *forasters*, i, per últim, en Jaume Serra i Dachs, soci fundador de la Lliga Regionalista de Barcelona.

LIETH

Bloc Bonavía per a 1923

De venda a la Casa Garrell

Bloc Manelic per a 1923

De venda a la Casa Garrell

ALERTA!

L'assumpte dels vaquers, que sembla haver impresionat fonament als catalanistes del Vallès, car ha merescut els honors de que don Santiago dediqués l'editorial del passat diumenge en el periòdic «Gent d'ara» i que el seu escolanet, el secretari de l'Ajuntament de Montmeló, fes gala d'una ridícula exhibició en les reunions celebrades en el local de la Cambra Agrícola del Vallès, havia ja merescut l'atenció de nostre volgut amic el diputat a Corts pel districte, En Francisco Torras, car la seva actuació prop dels centres oficials en defensa dels interessos dels vaquers del districte n'és palesa prova. El que succeeix és que en Torras, procedint amb sa peculiar altesa de mires, no ha volgut utilitzar la seva gestió per a fins polítics.

En quant tinguérem notícies de les sessions preparatòries per a aconseguir la federació, i la personal intervenció d'en Ferràn Murtori, secretari de Montmeló, ja vàrem donar per descomptat que En Santiago de Riba, cercaria la manera d'intervenir prop dels vaquers, amb desinteressats (?) oferiments per a poder convertir la federació en força política, emperò no creiem que descobrís les seves malèvoles intencions ja en iniciar llurs tasques les associacions del Vallès.

Nosaltres, que havem vist amb simpatia l'esperit d'associació que anima als vaquers de la comarca, ens dol en gran manera que la lleugeresa d'uns polítics de ofici pugui frustrar uns propòsits que estimem d'una veritable justícia.

Coneixem a fondo els propòsits d'en Riba, i el seu escolanet de Montmeló; sabem que el primer preté ésser l'advocat de la Federació i el segon fer-se un sòu a costa dels vaquers; emperò tinguin la segu retat que amb les nostres forces ens oposarem a que sia la política la que jugui principal paper en les decisions de la Federació.

Donem aquest crit d'alerta perquè no pugui abusar-se de la bona fe dels que, prescindint en absolut d'idees polítiques i amb la vista fixa en els interessos de la associació, s'agrupen per a la defensa dels mateixos.

Impresiones políticas

(De un crónista pueblerino)

La política anda revuelta como jamás habíamos visto.

La desorientación es enorme, y se hacen comentarios y se auguran pronósticos a gusto de todos, hasta para los más exigentes.

Un ministro de los nuevos, al contestar a un amigo que le da la enhorabuena, le da a entender que está convencido de que su última hora va a llegar irremisiblemente; aún más, que «ha firmado su cesantía de ministro».

Al llegar al mediodía del día de la tarde del derrumbamiento, eran muchos los políticos que estaban ya en el secreto de que por la tarde en el Congreso se desataría la tempestad, surgiendo la crisis.

En la Cámara popular la animación era extraordinaria. Empezó la sesión con gran retraso por haberse presentado el nuevo Gobierno en el Senado. El presidente explica la crisis con una insuficiencia de palabra que prueba hasta la evidencia que le domina la emoción. Le contesta el señor Besteiro, dando vueltas al tema de las responsabilidades y arremetiendo contra Cambó, a quien le dice se ha portado como *buen moro amigo*, retirando, en plena batalla, la firma de su representante en la ponencia liberal.

Suspendida la sesión para que la Cámara se reúna en secciones, con el fin de acordar si se autoriza o no la lectura de la proposición del señor Cambó, se reanuda ésta y el presidente del Consejo propone no se acepte la renuncia que de su cargo ha hecho el presidente del Congreso señor Conde de Bugallal.

Domínguez Pascual, uno de los hombres más funestos e incapaces del régimen actual, la apoya, y en el debate tercian Villanueva, Cambó y Rodés, estando acordados en que es una incongruencia, que después de la sustitución de unos ministros, se pretenda ahora hacer una excepción con el Conde de Bugallal.

El señor Rodés estuvo habilísimo en una tremenda carga contra el señor Maura.

Entra en la lid el señor Cierva, el del rayo verde, y acusa a Cambó de haber apoyado, siendo ministro, negocios particulares y haber hecho propuestas en Consejo, referentes al suspenso Banco de Barcelona. Sostiene que lo que dice lo probará en el Parlamento y donde sea.

Dirigiéndose a Maura, le ataca sin piedad, quien, dando muestras de un nerviosismo extraordinario, pretende intervenir en el debate; y Sánchez Guerra, descompuesto, lívido, ronco, quiere encauzar la discusión, llevándola por el sendero reglamentario, pues se desarrolla en un ambiente de confusión ensordecedora; y aún no se ha hecho la propuesta a la Cámara, respecto de si se acepta o no la renuncia de Bugallal, cuando, dialogando airadamente con las izquierdas y en el momento más álgido de la discusión y ante la estupefacción general, dirigiéndose a la Presidencia, dice:

—Ruego al señor Presidente levante la sesión, pues desde este momento ya no hay Gobierno. Voy a Palacio, a presentar al Rey la dimisión del Gabinete.

Cambó, al ver que no puede rectificar, para defenderse de los ataques del señor Cierva (pretensión justísima reconocida por todas

las minorías y de lo cual le privó la locura que dominaba al espíritu de Sánchez Guerra, infinitamente inferior al que debe tener un jefe de Gobierno), airado y lívido se dirige al escaño de Cierva; se interponen varios diputados; los ciervistas forman el cuadro; Cambó forcejea, diciendo que llamen a Maura, pues quiere hablarle. En la tribuna de la prensa gesticulan los periodistas, sin que se entienda lo que dicen, tal es el escandalazo y la confusión que reinan en el salón de sesiones. Prieto, de pie sobre los pupitres y con voz estentórea clama:

—De todo esto tiene la culpa un Gobierno que huye y un c... que se llama Don A...

Unos grandes de España, que están al pie del diputado socialista, se quedan callados, y una sola voz, la del diputado por Ceuta, señor Torres Beleña, protesta ante ellos de su pasividad.

Y así se escribe una página más de la historia de esta pobre España.

O. S. A.

Rectificació

En repassar el nombre de nostre periòdic corresponent al diumenge últim, o sia el que publica la ressenya dels importantíssims actes realitzats a nostra ciutat el dia 26 del prop passat novembre, segurament els hauràn passat despercebudes algunes equivocacions que cal rectificar; puix la confecció del mateix ha sigut per nosaltres un treball extraordinari que ha motivat les omisions equivocacions que passem a esmenar:

En la llista de concellers que publiquem referent a Badalona, omírem el nom de nostre volgut amic En Pere Sabater Curtó, qui assistí personalment als actes de l'Assemblea i míting.

En relacionar els concellers de Mollet, assistents i adherits, sembla llegir-se que l'alcalde és don Francisco Vallcorba, i devem rectificar, puix les adhesions rebudes foren les de l'alcalde don Ricard Canal i la d'altres concellers, entre els quals s'hi comptà l'esmentat senyor Vallcorba.

Així com diguérem que el resum d'alcaldes assolía el nombre de 11, devem rectificar en el sentit favorable de 12 puix en repassar la llista publicada en l'edició esmentada de EL DEMOCRATA, pot comptar-se perfectament que els alcaldes assistents als actes sumen 9 com havíem dit, i que les adhesions foren 3 i no 2 com equivocadament es feu constar.

També figura el senyor Sala Ambrós, de Llissà de Munt, com regidor, essent així que és ex-regidor i que portava la representació de nostres volguts amics de dita localitat.

Posades, doncs, les coses al terreny corresponent, sols ens resta fer constar que s'ens dispensi les omisions que així i tot quedin per a rectificar, i des d'aquestes columnes remerciem de tot cor a tots quants amb llur presència o adhesió contribuïren a l'esplendor dels actes del dia 26 de novembre, data memorable en els anys de la política vallesana.

Visca el districte de Granollers!

NOTETES

Comentarem, en aquesta secció, un article de «La Veu de Catalunya» publicat en l'edició corresponent al prop passat diumenge, en parlar dels importantíssims actes de l'Assemblea i míting celebrats en aquesta ciutat, el 26 del finit novembre; i ho comentarem aquí per la senzillera raó de que hi ha coses que no poden contestar-se en sèrio.

L'articulista ni tan sols esdevé hàbil, puix en el fons, l'article en qüestió respira impotència, despit i enveja, qualitats ornamentals i indispensables a tot «bon lliguer».

Comença dient que en Torras sempre havia fugit de convocar a la seva gent a una reunió, per por d'un ridícol.

Allavors, com que ara l'ha convocada i amb grandios i indiscutible èxit, direm a l'articulista:

Atame estas moscas por el rabo.

Amb remarcada mala fé, puix que li consta a l'articulista, que a l'Assemblea foren cridats només els elements que integren el districte electoral de Granollers per a Diputats a Corts, el qual es compón de 26 pobles, i que per a res fou anomenat el de Vich (districte que el nostre amic Flaquer representa per majoria) vol fer entendre que foren convidats tots els pobles del districte provincial de Granollers-Vich, que sumen uns 60 Ajuntaments.

Es llasimós que la gent de «La Veu» tingui un concepte tan migrat dels seus llegidors, puix tothom sap, per la premsa de la capital, que als actes del dia 26 no varen intervenir-hi per a res els pobles del districte de Vich. A voltes, per això, aquestes «habilitats» esdevenen contraproductes i senyalen palpablement que en no trobar altres arguments de convenciment, la genteta lliguera recorre sempre a l'engany i a la mentida, cosa a la qual ens té acostumats de molts anys.

Oferim una casaca de ministre en bones condicions (la d'en Musitu), al qui ens presenti una carta, un document o bé una notícia publicada en la premsa i que demostrï que en els actes esmentats fou convidat un sol veí d'un dels pobles del districte de Vich, com tampoc d'altres no pertanyents al districte de Granollers per a diputats a Corts.

I, per torna, li regalarem imprès, el discurs d'en Cambó a Covadonga.

Ah!, i un bè negre, amb potes rosses.

També preté—infelç!—fer veure que al míting no hi concorregué la gent d'altres vegades en que el senyor Torras convocà al poble, ja en conferències i actes públics de caràcter marcadament polític.

Sobres això, apel·lem al testimoni sincer dels corresponsals de la premsa de la capital, que unànimament convingueren en que fou un èxit de gent i d'entusiasme.

El despit, l'enveja i l'impotència són armes massa innobles per a combatre fets incontrovertibles i d'una realitat tan palpable com l'èxit de l'Assemblea i el del míting de concentració lliberal.

D'això no s'en pot dir combatre idees; això és fer de marmanyer, per no dir-ne altra cosa.

També «Gent d'ara», i com si fos el mateix articulista de «La Veu», les emprèn contra els actes celebrats el 26, i diu que en el districte hi ha 34 alcaldes.

Després diran que'l ví no fa desgràcies!

Tothom sap que el districte electoral de Granollers consta de 26 municipis, i només pot ésser fill d'una pertorbació cerebral el pretendre «ensarronar» al públic dient-li que el districte de Granollers, en eleccions generals, consta de 34 pobles.

Demés, vegi's les ressenyes de tots els periòdics, tant de la capital com la d'EL DEMOCRATA últim, i en apuntar els representants assistents a l'acte es veurà ben clar que les convocatòries es feren partint de la base dels 26 pobles que componen el districte electoral de Granollers; tot el demés que pretengui desvirtuar «Gent d'Ara», és fer dibuixos i demostrar una volta més la poca serietat que els mereixen els seus escassos llegidors, puix que es creuen que ells són també aficionats a l'escamoteig, a la mentida, al «soborno» i... i al ví de sis.

Caldria la implantació d'una «lleï seca» per a certa genteta.

Hi guanyaria la veritat, el sentit comú i la rassa.

Per a acabar i contestant a una insidiosa i malèvola nota que dona el periòdic dels «camillos», preguntarem a don Santiago de Riba i España si Granollers, L'Ametlla; La Roca, Montcada, Mollet i Parets, són pobles de menys de 300 vots.

Quan vinguin eleccions a l'hora del «recuento», ja li explicarem amb números, senyor don Santiago!

Hem observat, i això no ha passat desapercebut de ningú, que la campanya que en contra dels actes que el 26 se celebraren a Granollers, feta des de «La Veu de Catalunya» i de «Gent d'ara», no's parla per a res del trascendental i sintomàtic acte celebrat el matí, o sia l'Assemblea de alcaldes i regidors del districte de Granollers.

El sol fet d'haver-hi assistit 110 representants entre alcaldes i regidors, així com la importància del què es va debatre allí, ha desorientat i ha aclaparat de tal forma a la gent lliguera, que ni tant sols goson esmentar-lo.

I cal remarcar que l'importància política dels actes celebrats aquell memorable diumenge, la que més directament atanyia a la del districte, era el de l'Assemblea.

Cal tenir-ho molt en compte això, ja que a Mollet, quan la diada nacionalista d'ara fa poc, no lograren ni tan sols l'assistència d'un sol representant de càrrec públic i sí solament un migrat nombre d'espectadors, que malgrat l'anunci de sardanes amb cobla i ballets populars, la gent restà allunyada de la moxiganga lliguera.

De la comparació en treiem la conseqüència d'un símptoma eloqüent i que fa esperar per a l'esdevenidor un optimisme falaguer i encoratjador, digui lo què digui, fassi el què fassi don Santiago de Riba i España, en enllotar-se en mig del despit, l'enveja i la ràbia que li han produït els actes d'aquell diumenge, sense precedents en l'història política del Vallès.

Ara, per a finalitzar, sols hi manca la «bola», i el carretó!

COMARCALES

Samalús

El dia de Sant Andreu, tingué lloc la inauguració de l'instal·lació elèctrica amb general satisfacció del veïnat.

Actualment s'està procedint a estendre la xarxa per a instal·lar-la també en totes les masies dels voltants.

Aital millora serà per a nosaltres d'una utilitat extraordinària, que no cal pas ponderar.

Sant Feliu de Codinas

La Direcció General de Primera Ensenyança, en data 29 del finit novembre, nomenà mestre substituït a don Josep Parramón Tubau.

Sia benvingut el nou mestre.

Montcada-Reixach

Per carta del diputat a Corts senyor Torras, dirigida des de Madrid a nostre batlle, ens assabentem de que en la relació de subastes aprovada per la Direcció General d'Obres Públiques, el 2 d'aquest mes, hi va inclosa la del pont sobre el riu Ripoll, en la carretera de Barcelona a Ribas, la qual serà anunciada pel dia 13 del proper gener. Importen les obres, la suma de 105,886 98 pessetes.

No cal dir que la nova ha causat en nostres veïns una immensa alegria.

GACETILLAS

En 20 del finit noviembre y por la Dirección General de Primera Enseñanza, se ha notificado a nuestro estimado amigo, el director del Instituto de Estudios Superiores de esta ciudad, don Pedro Vegué, haber sido prorrogada la excedencia que tenía concedida y que se icito mediante instancia.

Por el Ministerio de Instrucción Pública ha sido resuelta favorablemente la instancia suscrita por doña Josefa Torrents Masagué, solicitando autorización para matricular condicionalmente a los alumnos del Colegio Superior de segunda Enseñanza de esta ciudad, interin se resuelve el expediente que se está tramitando para incorporar dicho Colegio al Instituto General y Técnico de Barcelona.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567.547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Viñà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertià i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohò de la Lliga Regionalista.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Gaseoses

Sifons i Aixerops

CLOTET

Fábrica i despatx:

Plaça d'Angel Guimerá

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs NotesDiaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·lesANISADOS
MONTAÑACOGNAC
MONTAÑA**Anís La Perla del Vallés**Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9**CERRAJERÍA DE OBRAS**

ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSÉ PLANA

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers